

Ein konufólkakroppur ov nógv!

Nógv brøv, alt ov nógv lesarabrev, eru undir dulnevni, og tí kann tað vera torført at leggja seg út í tjak við slík »trøll«. Men viðhvørt noyðast við at svara til slíkt, sum kann koma fyrri í slíkum brøvum.

Virus skrivar í 14. Sept. seinasta leygardag, 20/2-1971 um »Atfinningissius« (— hann forlæti tær, so føroyskt hetta lesarabrev er —!

Virus sigur: »at tað er so nógv sunnari og frískari at finnst at enn at finna seg í. Og eftirsum hævundurin av hesum glepsi konstaterar seg sjálfvan í hæddini av eini irritatión, er stundin komin at glepsa...«. Henda »irritatión« kemst av, at Virus er misnøgdur við tað, sum víst verður í biohøllum landsins.

Nú kann undirritaða so illa meta um, hvussu filmirnir eru, sum vanligu verða sýndir, av góðum grundum, tí hon sær so fáar av teimum. Men veit Virus ikki, at tað er eitt filmslistafelag, sum hevur til endamáls júst at vísa dygdargóðar filmar? Hetta verður sagt mest sum fyrri at hjálpa eitt sindur

uppá »irritatiónina« hjá Virus — við øðrum orðum — magnyl —, sum bert hjálpir eina løtu, men ikki lekir.

Virus skal fáa fulla undirtøku, tá hann (hon?) sigur: ...Tað eigur ikki at vera moralurin hjá hópnum, sum útvelur stoff til útvarp og biohøllir...«.

Men tá Virus visir á, hvat verður víst í øðrum iðndum (hvørjum?) so kann sanniliga eisini her vera orsök til misnøgd.

Her verður hugsað um, hvat víst verður í Danmark, har flestir Føroyingar eru — antin búgvandi ella ferðandi.

T. d. verður vistur ein filmur í Palladium í hesum døgum. Og saknar Virus konufólkakroppar á lórlitnum — sum hann málber seg — so átti hann at farið og sæð henda film — Hvorfor gør de det? Her er kort og gott einki annað at siggja enn »kroppar« — í tveir timar — Men um Virus fer at kenna seg ríkar, tá hann hevur sæð hann, er ivasamt. So kann hann í minsta lagi siga okkum, um vit ikki eins væl skuldu hildið

áfram at víst cowboy filmar (ell Anders And filmar) —.

Nakað annað er, sum Virus skal hava rætt í: Tað er ódramligt, at filmhølini skulu vera fyllt á tremur, tá krígsfilmir verða vistir — ja, fólk gleða seg tá tey siggja í talvuni, at krígsfilmur gongur! Haldið mær til góða — eg skilji hetta ikki! Og tó! Longu meðan børnini eru smá, verða tey dikt undir við — revolvarum — tanksum — kanónum. o.ø., sum nýtt verður at týna menniskju við.

Leikutoy, sigur tú. Jú, men hetta er hóast alt morðvápn, ið eru avmyndað sum leikutoy. Og tá tey so koma í tann aldur, tá tey fara at siggja film, ja so siggja tey, hvussu hesi vápn verða nýtt at týna menniskjalív við. Ófatuligt at slíkt skal vera so dragandi!

Hanna Lisberg.

Hvorfor gør de det?

Filmur av hesum navni verður í hesum døgum sýndur í Palladium.

Nú sigur titulin ikki so nógv, men tað eru eini týsk/amer. hjún, sum eru psyko-logar, sum standa fyrri upp-tøkuni.

Í filminum luttaka nøkur ung fólk sum »áskoðarar og kritikarar«. Hesi ungfolkin, ið spyrja og kritiseru eru ógviliga objektiv at vísa seg.

Ein ung genta spyr hesar psykologarnar, hvør orsøkin er til at filmurin verður sýndur, og fær hon tað svar, at tað er fyrri at sýna, at menniskjan kann liva eitt »frítt« sex-lív — at tað er gott bæði líkamliga og sálarliga, at tað einkulta menniskja finnur sín hátt at liva hetta »frí« sexlívið uppá.

— Hesum varð mótmælt — ung genta svarar teimum, at tað einki hevur við fríheit at gera, tí hesi fólk hava fingið pening fyrri hetta — t. v. s. — tey eru trælir og ikki frí, tí tey hava selt líkam sítt.

Reklaman var góð, sum altíð, tá talan er um slíkan film. Fyrstu dagarnar sóust myndir á uppslagum, men fáar dagar seinri stóð: Her er ikki loyvt at sýna myndir — Løgreglan hevur tikið myndirnar niður. Og sum vera man »gav hetta kassa«!

Føroysk genta luttók í film-inum.

Ikki lögdi, at hesar reglur stóðu á uppslagnum:

Obs.: enkelte scener kan virke anstøðende for nogle.

h.

Bókaútgáva o.a.

Í byrjanini av hesi öld fóru menn so smátt at geva út bók-ur á føroyskum máli.

Tað kann ikki annað sigast,

enn at hetta var stórhending - kanska størsta hending í føroy-ska mentunarlívinum í heila tikið, tá hugsað verður um, hvørjar umstøður tá vóru, bæði so og so.

Tá so føroyskt mál varð loyvt í kirkju og skúla, tá var tað hent, at framskygdur menn høvdu fingið nakað til vega at taka í nýtslu, og hendan arv kunnu vit ikki seta nógván pris uppá.

Nakað nógv er komið av skafti seinastu árin, men alt ov lítið kortini.

Hvat man so orsøkin vera? Er eingin vilji, eingin hugur ella eingin dugur?

Nei, so sanniliga skulu vit ikki í hesum blað koma við einum slíkum pástandi. Tvørt-urímóti! Tey, sum hava ríkað bókaheim okkara eiga stóra tøkk uppiborna fyrri tað, tey hava lagt eftir seg, tí eitt er víst, og tað er, at rík eru tey

íkin, sum skrivur føroyskar bók-ur spinnur gull av tí!

Nú fara vit at heita á av-varðandi myndugleikar — lög-tar og landsstýri — nú má vend koma í, so vit ikki skulu standa í stað, og so smokka aftur.

Tað eru fleiri, sum hava handrit liggjandi, men sum ikki siggja seg for fyrri at lata hesi prenta, tí sum stóðan er í løtuni, er tað næstan ógjørligt.

Skulu vit vænta, at nøkur føroysk bók skal kunna verða prentað, má stuðul fáast.

Vit hava fingið eitt líð av ungum fólki inn á lögting, og tað álitugu vit hava á teim-um, at teir fara at stuðla og taka dyggiliga undir, tá talan verður um ílegging til bóka-útgávu.

Hanna.

Hvat kann hann finna uppá at siga – hann sjálvur Anders Ølgaard, professarin!

Hesin maðurin, Anders Ølgaard, professari, hevur annars verið tann dani, sum tjóðveldismenn hava havt so gott álit á (smb. blokstudn. v. m.), og

nú lyftir hann fremsta finger upp og sigur: »Nú, nú, góðu menn, her er talan ikki um loysing ella ei, nei, nei, tað sum vit hava brúk fyrri, tað

er samarbeiði«. Hann heldur, at spurningurin um loysing hoyrir fortíðini til. Hví sigur hann hetta, jú í samband við talu Erlends Paturssonar í Norrøna Ráðnum.

Sum vit minnst, so vóru bæði tjóðveldismenn og aðrir misnøgdir við, at vit komu upp í Norrøna Ráðið, men nú hava teir so sanniliga dittað ser at nýta hend sess til at biðja um hjál, so Føroyar kunnu verða loystar úr tí støðu, vit eru í dag.

Veit harra Erlendur Patursson einki mark fyrri, hvørji mál kunnu verða viðgjørd á einum slíkum stað, ella heldur hann, at hann kann fáa allar ráðslimmar »at hoppa uppá« hesa somu talu, sum hann hevur hildið undan hvørjum valfundi, síðan hann »debut-teraði« sum politikkarri.

Ein stór veljarafjöld svølgdi rátt, tí hann segði undan seinasta vali — hóast hetta vóru somu orð, hann hevur talað, síðani hann byrjaði av fyrsta sinni, og sum hann kundi havt sýnt ein vilja at fram tæy fyra árin, hann sat í landsstýrinum.

— Nei, so lætt er tað ikki, heldur Ølgaard — hetta er ein avloðað hugan — hetta við loysingini, samarbeiði er orðið vit nýta í dag. —

ein frøi at vera saman við Johonnu Mariu.

Ikki minst tá Maria Ejde og hon eru saman — tað er sum ein fylltist við nøkrum ókend-um — nøkrum sum var hevjað uppum tað dagliga stríðið og strevið. Minnið er so væl-signað og gott, at tað er bert fáum lagað at vera so væl fyrri í so hugum aldri.

Hjartaliga tillukku og takk fyrri manga góða og hugnaliga løtu.

Hanna Lisberg.

Johanna Maria Skyllv Hansen

Tann 17. februar fylti Johanna Maria Skyllv Hansen 94 ár.

Hetta má sigast at ljóða ótrúligt. Vit, sum hava ta gleði at kenna hana vita, at hon er so løtt á føti — ja hvønn sunnurmorgun fer hon — í góðari tíð — heimanífrá og til gongu oman í kirkjuna.

Hon er løtt á føti og hon hevur eitt ungt sinni — hon fylgir væl við, hóast oyru og eygu eru nakað viknað.

Mær hevurt tað altíð tykst

Skattaálíkningin

Hvalba var fyrsta bygd, ið var liðug við skattaálíkningina — og var skattaintøkan vaksin við 15 pst.

Skattaprosentið er 11 ímóti 10 seinasta ár.

Úr Nólsoy frætta vit, at

inntøkan í ár var 3.256.000,- kr. ímóti 2.910.000,- kr. í fjór.

Og er hetta ein hækking uppá 11,9 %.

Skattaprosentið er í ár 11 ímóti 10 % í fjór.

Apropos

MARKNAÐARNEVNDIN!

Á samkomu hjá farsætisráð-harra Hilmar Baunsgaard hevur onkur hoyrt teir báðar navnarnar Hilmar Baunsgaard, forsætisráðharri og Hilmar Kass, formannin í marknaðar-nevndini prátta saman.

Hilmar Kass:

»Færingar stoler mere på det, som politikerne siger,

Tíðindi úr Ný Foundlandi

Frætt er frá trolarunum Skálabergi, Brandi Sigmundarsoni og Sundabergi.

Mánadagin hevði Skálaberg 200 tons, Brandur Simundar-son 150 tons og Sundaberg 120 tons.

end det som embedsmændene siger.

Hilmar Baunsgaard:

HVORFOR GØR DE DET?

FØROYA

BANKI

bauki FØROYA